

**HUNSFOS
POSTEN**

NR. 4

DESEMBER 1985

25. ÅRGANG

Julekveld

Av Inger Hagerup

*Jorden venter, jorden smiler
vinterhvit og juleklædt.
Hus og hytte er beredt.
Underet er atter skjet:
Verdens store hjerte hviler.*

*Dype, tunge klokkeklemt
vekker underlige minner
fra en barndomstid som skinner
ofte fjernt men aldri glemt.*

*Barnefryd og barnelatter,
barnesang om juletrø,
da Vårherre selv var med,
strødde ut av himlens skatter.*

*Jorden venter, jorden smiler.
Sneen faller bløtt og lett.
Og en trett og fattig tviler
drømmer barnets drøm og hviler,
- Underet er atter skjet!*

VI GRATULERER

60 år	Født 1926
Odd Martin Aavitsland	19/01
John Arntsen	22/01
Grunde Lunden	28/02
Egil Halvard Flaatin	16/03
Bjørn Ingvar Ingebretsen	18/03

50 år	Født 1937
Milan Premark	01/01
Engly Bårdsen	14/01
Toralf Bakken Hansen	17/02
Erling Aure	06/03

Midtsidene er laget av Reidar Liane med tegninger av Sigurd Gundersen. Riktig løsning premieres.

Liane sier at konkurransen er vanskelig. Om ingen klarer å finne løsningen så tilfaller premien fotografen.

Reidar Liane inviterer også på kryssord på s. 16 og s. 17.

Hunsfosposten jubilerer – har nå vært utgitt i hele 25 år (1. nr. kom i 1949). Vi gratulerer oss selv!

Omslagsside 1 er tegnet og fargelagt av Sigurd Gundersen etter foto av Vennesla kirke tatt av Reidar Liane.

HUNSFOSPOSTEN

utgitt av
Hunsfos Fabrikker
Hunsfos Arbeiderforening
Hunsfos Funksjonærforening
Hunsfos Bedriftsidrettslag

REDAKSJON

Redaktør Tryggve Kittelsen
Jan Zachariassen
Jan Skårdal
Ingeborg Haraldstad
Tor Dalsøren

Fotograf Reidar Liane

Tegner Sigurd Gundersen

•
Ettertrykk bare etter
nærmere avtale

•
TRYKT HOS
Sørtrykk, Vennesla
på 100 gr Crown Set
Omslag
150 gr Crown Set

Frelsens dag er opprunnet

«Dette er dagen som Herren har gjort.
La oss fryde oss og glede oss på den.»
Salme 118, 24.

Så mang en dag tok jeg i min egen hånd, gav den mitt innhold. satte mitt preg på den. Og så ble det ingen god dag. Det kostbareste av alt, tiden, gav jeg en skjev retning og ødslet jeg bort. «Dagene er onde,» heter det i Bibelen. – Da menes det dagene, stemplet av menneskehånd og menneskeånd.

Men så rant en dag som Gud Herren helt og fullt tok i sin egen hånd, fylte den med innhold og gav den sin retning. Og det ble vel en dag! Juledag. Frelserens dag. Gledens dag.

«Nu er frelsens dag opprunnet
for den syndefulle jord.»

En stor begivenhet har som regel sin forutsetning og forberedelse. Tingene modnes for det som skal skje. Menneskenes delaktighet i julens forberedelse var det ene, at de bare øket syndens mål, forat – som skrevet står – der synden ble stor skulle nåden bli enda større.

«Folk på ville veier treder,
syndens natt er mørk og fæl,
rundt omkring på jorden greder
trøstesløs så mangen sjel.
Mørket vokser mer og mer,
himlens Gud man ikke ser,
hedninger i synd forherdes
– akk, hvor må vår sjel forferdes!»

Men så ble også lyset som Gud tente klart. «Herrens herlighet lyste om dem,» fortelles det om hyrdene som midt på natten fikk det revolusjonerende dagsnytt: En Frelser født, Kristus, Herren, i Davids stad!

Frelseren ble sendt oss av Gud. Ja, han var Gud og tok bolig iblant oss. Derfor ble også den frelse han fullbyrdet guddommelig gyldig. «Han kan fullkommen frelse dem som kommet til Gud ved ham,» Hebr. 7, 25. Av Gud er hans verk godkjent. Av mennesker er det trodd. Og der ble fremtid og håp, nytt liv og kraft. Verden er ikke overlatt til seg selv og den skjebne som følger et gudløst liv. Gud har i sin Sønn gått inn i slekten, forenet seg med den, båret dens synd og nød, og forløst den. Dermed er en ny dag opprunnet, frelsens dag, for alle og over alle som tror.

«Kom min sjel, lukk opp ditt øye,
se hvor nåderik han er,
bøy deg ned, betrakt ham nøye,
at du rett kan få ham kjær!
Salighetens Gud er her,
kjød og blod med oss han bær,
vil med oss sin himmel dele –
Pris Guds nåde, alle sjele:»

HALVOR NORGAARD

Juleandakten er skrevet for Hunsfosposten for 25 år siden av nå pensjonerte sogneprest Halvor Norgaard.

Norgaard var bidragsyter til avisen vår den tiden han var prest i Venesla. Nå bor han i Kristiansand og er fremdeles i virksomhet – sist som hjelpeprest i Domkirken.

Som årene går

Vel, vi får møte utfordringene med en samlet og energisk innsats. La meg si det slik at et av våre slagord for 1986 må være: *Her på Hunsfos har vi det travelt.*

Uansett temporære vansker så skal Hunsfos Fabrikker videre.

Den meget omtalte Langtidsplan har nå funnet sin utforming, og omfatter tidsrommet 1986-1992. Planen har vært gjenstand for inngående diskusjoner og vurderinger innad i selskapet, og er nå formelt vedtatt av Styret og Bedriftsforsamlingen. Det foreligger likeledes tilslutning fra Bedriftsutvalget. Det vil her og nå føre for langt med en bred omtale av planen. Det får vi sørge for i andre fora. Vi kan umiddelbart fremheve at hovedtrekkene i utviklingsplanen er en fortsatt opprustning og modernisering av nåværende driftsenheter, og en produksjonsutvidelse fra nåværende nivå 91.000 tonn opp til 106.000 tonn papir. Vi skal videre legge stor vekt på en ytterligere kvalitetshevning samt utvikling av nye produkter.

Gjennomføringen av planen forutsetter et investeringsprogram på ca. 190 mill. kroner. I tillegg kommer betydelige beløp i form av nødvendig økt driftskapital. En stor del av investeringene vil komme i de nærmeste 2 årene.

Gjennomføringen av planen vil stille store krav til alle ansatte for Hunsfos. Det forestår store løpende tekniske arbeider/investeringer, samtidig som vi må sørge for å opprettholde den daglige drift med krav til større produksjon og omsetning. Det skal altså bli nok å gjøre.

Så gjenstår å ønske alle som er knyttet til Hunsfos Fabrikker en riktig God Jul! La oss håpe på en hyggelig og fredfull julehøytid – og at NYÅRET vil bli bra for oss alle.

Egil Flaatin

Igjen er vi i ferd med å legge nok et år bak oss.

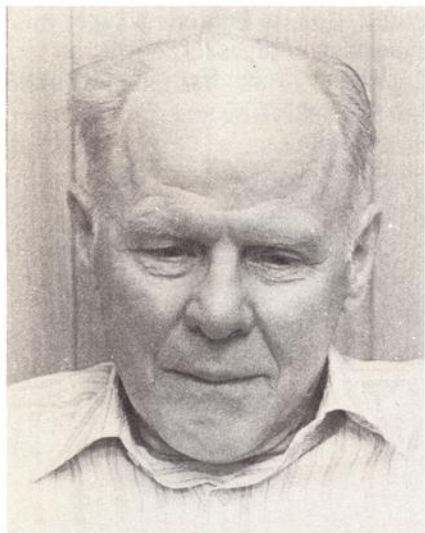
Det er for tidlig å foreta en total oppsummering av hva vi oppnådde i inneværende år, men en del kan sies. Vi kan bl.a. slå fast at Hunsfos på ny vil sette rekorder både med hensyn til produksjon og omsetning. Vårt produksjonsbudsjett på 91.000 tonn papir regner vi med å nå. På salgssiden vil vi nok få noe svikt i forhold til oppsatte budsjett. Dette skyldes i første rekke det forhold at vi ikke fullt ut lyktes i å oppnå beregnede prisøkninger på papir i 2. halvår.

Resultatmessig regner jeg med et overskudd i 1985 i størrelsesorden 14-16 mill. kroner. Dette er noe svakere enn hva vi nådde i 1984, og hovedårsaken ligger i den dramatiske kostnadsøkning på tilfeldig kraft vi har hatt store deler av året. I forhold til 1984 har vi pr. 1/10-85 hatt hele 13 mkr. høyere kostnader ved produksjon av damp til de forskjellige anlegg.

Forholdene tatt i betraktning har vi god grunn til å være tilfredse med de ulike resultater i 1984. Jeg tenker her først og fremst på de aktiviteter vi selv er herre over. Det er derfor ikke vanskelig for meg å takke samtlige for innsatsen samt et meget godt samarbeide.

Når det gjelder kommende år er det nok atskillig mørke skyer i sikte. En kan fastslå at det er kommet et betydelig konjunkturomslag i vår bransje med karakteristiske trekk som overkapasitet på visse produktområder. Et særtrekk er vanskene med fullt ut å oppnå priskompensasjon for de sterke kostnadsøkninger trefordlingsindustrien generelt har hatt – og står overfor.

VETERANER SOM TAKKER AV

Aslak Botn.

Det er alt to år siden Aslak sluttet hos oss. I november 1983 ble han sykemeldt, og senere måtte han gå av med pensjon av helsemessige grunner.

Aslak er telemarking. Født i fjellbygda Vinje den 20/11 1920. Etter skolen ble det skogsarbeid og arbeid på gård til han kom til Vennesla i 1951. Her fikk han jobb på Hunsfos, og hadde man først fått det, så var man fremfødd, sa de på den tiden.

Han husker han begynte på et nattskift. Det var Gustav Johansen som møtte han i døra, og Henry Jensen var formann. Det var ved 5-eren han begynte, som wiregutt. Men maskinen gikk dårlig på den tiden, og i mai 1952 stoppet den på grunn av mangel på ordrer, og den skulle ombygges. Den sto da hele sommeren, og i mellomtiden ble Aslak sendt til PM 3-4. Etter ombyggingen kom han tilbake til 5-eren. Han var ved den gamle saksa der. Senere ble han flyttet opp til den nye saksesalen da den ble bygd. Og siden har han vært der. Det har vært en ualminnelig grei arbeidsplass, sier Aslak. Og fremfor alt en trygg arbeidsplass.

Aslak fikk i år Norges Vels medalje og gullklokka. Han har også Papirforbundets 30-års nål.

På fritiden er det jakt og fiske som har stått øverst. Nå blir det mest fisketurer, både til Telemark og vestover til Sirdalsheiene.

Vi vil takke Aslak for tiden her, og ønsker alt godt for framtiden.

Jan Skårdal

Ingeborg er født i Vennesla 9/7 1920. I ungdomsårene var hun hus-hjelp hos sin tante, Elisabeth Axelsen, som i sin tid arbeidet 43 år ved Hunsfos. Etter dette giftet hun seg, og de flyttet til Bergen. Der bodde de i 7 år. Så kom de til Vennesla igjen, og hun begynte på Hunsfos i 1958. Hun ble der til 1965, da hun sammen med mann og barn emigrerte til Amerika. Der arbeidet hun som «cleaning-girl», eller rengjøringshjelp som vi sier her. Det var veldig greit arbeid, synes Ingeborg.

Mannen, Olav, jobbet som snekker. Etter 7 år reiste de så hjem. Hun begynte på Hunsfos igjen på høsten 1972, og ble her til hun gikk av på syketrygd i oktober 1983. Ingeborg har hele tiden vært på Salen. Og det har vært en fantastisk grei arbeidsplass synes hun. Samholdet mellom jentene var godt, og det var humor og skøy. Men der kunne være mye tungt arbeid, tunge løft som slet på armene.

Ingeborg var også tillitskvinne på Salen noen år. Det var Salve Aas som var formann i foreningen, og det var et interessant arbeid.

Ingeborgs familie har vært og er fremdeles sterkt knyttet til Hunsfos. Hennes mann, Olav, har jobbet her nesten 20 år. Sønnen, Svein, kjenner vel også alle her. Han var også på Salen, senere formann på gården, så på personalkontoret, og han er nå i Det Hvite Hus. Så hun holder kontakten med sin gamle arbeidsplass.

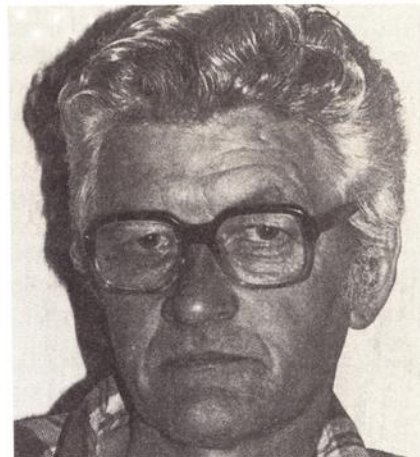
I ledige stunder er det håndarbeid som hun liker best. Ellers har hun et stort, pent hus i Rundåslia å stelle, så tiden går av seg selv, sier hun.

Vi ønsker Ingeborg og Olav mange gode år framover.

Jan Skårdal

Ingeborg Johannessen.

Josef Skarpeid.

Josef Skarpeid måtte gi seg etter nærmere 31 år på Hunsfos. Det var ryggen som ikke tålte de store belastningene lenger. Han sparte seg aldri, selv om både lege og arbeidskamerater oppfordret ham til å ta hensyn til den dårlige ryggen.

Hans kommentar var at kunne man ikke arbeide p.g.a. helsen måtte man heller holde seg hjemme.

Josef er født på Skarpeid i Søgne og begynte tidlig å arbeide. Fra 12-13 års alderen var han hjelper og avløser for onkelen som var ferjemann på Skarpeidferja. Ferja måtte trekkes over med tau av ferjemannen. De fraktet folk, husdyr, hestekjøretøy og en sjelden gang også personbiler.

Da faren overtok farsgården på Sto ble det gårdsarbeid han ble opptatt med. Som 16 åring reiste han til sjøs hvor han ble i 4 år.

I 1954 giftet han seg med Nøva og begynte på Hunsfos.

Først var han 3 år i Cellulosen, så kom han til Verkstedet hvor han var til han gikk av. Det er i renseri, tømmer og flismottaking han har hatt sitt arbeid og de siste årene som kontaktmann og arbeidsleder ved vedlikeholdsarbeid i renseriet.

Ved oppbyggingen av det nye reserveredelslageret for Renneriet benyttet man seg av hans erfaringer.

Josef synes Hunsfos har vært en god arbeidsplass, med et godt og hyggelig miljø.

Ellers har han dagene fullt besatt med hus og hage og er også begynt å gå Ingrid Espelid i næringen, men når han hører Renneriet stopper han og lurar på hva det er som er galt.

Vi ønsker Josef alt godt i årene som kommer.

John Leland.

Olav Storemo i claylageret er gått av med pensjon. Olav er vel kjent av de fleste i Vennesla. Han er et kjent trekk i bygdebildet, der han så og si daglig kommer kjørende med hesten og kjerra. Han er vel nesten den eneste igjen i Vennesla med det kjøretøyet.

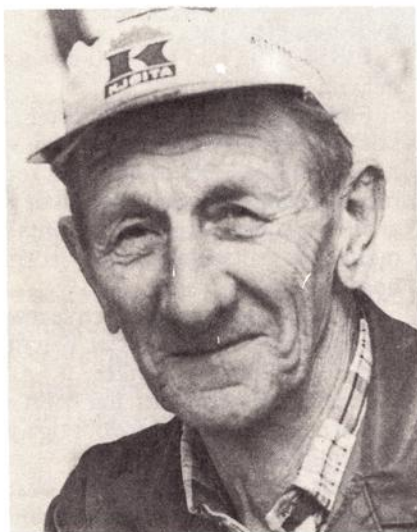
Olav er født på Breimyr i Vennesla den 30. oktober 1924. Skolegangen foregikk på den gamle riksmålsskolen på Hunsfos. Etter den var det å gå rett i arbeid, og være glad til at der var noe å få. Det ble diverse gårdsarbeid, og viserguttjobber. Under krigen ble han tvangsutskrevet til Vigeland Brug, 17 år gammel. Der ble han til krigen sluttet. Etter det ble det arbeid på gartneriet på Kongsgård. Han hadde også vekselvis en og to hester, og gjorde gårdsarbeid rundt om i bygda. Han har også vært til sjøs tre ganger. Det ble vel et par år til sammen. Så var han noen år på Grovane Sagbruk, og Vennesla, senere Aust-Agder E-verk. Det er i det hele tatt ikke mye som ikke Olav har vært borte i.

Til Hunsfos kom han den 18. februar 1973. Han begynte i sliperiet, så var han på limloftet en stund, og så ble det claylageret. Han likte seg godt på Hunsfos, selv om det kanskje ikke er så sunt og friskt som gårdsarbeid.

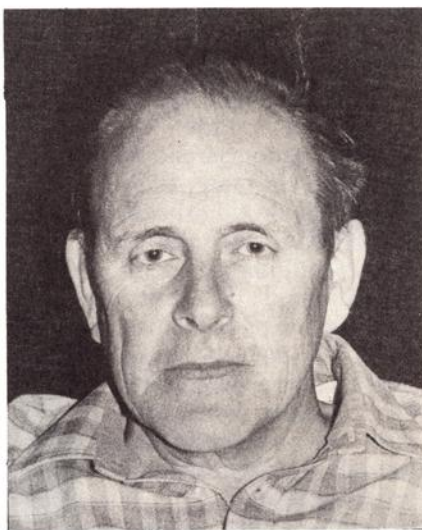
Hobby er det unødvendig å spørre Olav om. Det er dyr, og da særlig hest, som opptar han daglig. Selv nå etter at han måtte slutte hos oss, er det ingen problemer med å få tiden til å gå.

Vi ønsker Olav alt godt i tiden som kommer, og takker for samarbeidet her på Hunsfos.

Jan Skårdal

Olav Storemo.

Endre Vigsnes.

Endre Vigsnes har på grunn av sviktende helse måttet slutte hos oss. Han fratrådte 1 april i år.

Endre Vigsnes har hatt hele sitt yrkesaktive liv på Hunsfos. Han begynte på verkstedet 24. mai 1937, og har tjent fabrikken i 48 år.

Første jobb hadde han på Saga, sammen med Trygve Amundsen hvor de reparerte noe de kalte for «Stavkanta» som ble brukt til å skjære stav for emballering av papir.

Ellers arbeidet han bl.a. sammen med John Lund, Ingebreth Fossheim og Oskar Hansen.

Han var i 1937 med på å montere fundamentskinner for PM 3-4, og samme jobb var han også med på ved montering av PM 6.

I 1961 ble han kontaktmann for PM 3-4, et verv han skjøttet med ansvar og dyktighet.

I 1979 ble han overflyttet til maskinverkstedet og var der til han sluttet 1. april i år.

Endre har alltid vært en samvittighetsfull medarbeider, dyktig i sitt fag, omgjengelig og rolig, og godt likt av alle, både arbeidskamerater og overordnede.

Det har vært mange harde tak for mekanikerne opp gjennom årene. Det er ikke så lenge siden de måtte arbeide både hver lørdag og annenhver søndag, samt jul – påske og pinse. Og ikke sjelden ble de hentet nattetider når en eller annen maskin var gått istykker.

Arbeid ved høytider er fremdeles noe verkstedet er belemret med.

Vi vil takke Endre for det gode miljø han har vært med på å skape, og det gode samarbeide, og ønsker ham lykke til fremover.

S. Hagen

Om naut

To kyr gikk i veikanten og godgjorde seg med saftig gress. De slo ett og annet slag med halen for å jage fluene vekk. Etter veien kom et super-kjei i shorts og jumper.

Kyrene så etter fremtoningen, og så sa den ene:

– Mø!

– Neppe, sa den andre.

Smågutter imellom

To smågutter gikk i skogen. Ved en bekk måtte de ta av seg på beina for å vasse over.

– Fælt så skitten du er på beina, sa den ene.

– Dine er vel ikke noe renere, svarte den andre.

– Nei, men så er jeg også fire år eldre enn deg, sa den første.

Føre vår

På en gård som lå ved et vann sendte mannen kona si til handelsmannen på den andre siden av vannet for å handle.

Han sendte med et brev hvor det sto:

«Til kjøpmann X. Gi kjerringa det hun ska' ha. Pengene sender æ med posten, da isen er usikker.»

Historietime

Det var historietime på skolen. Hans hadde skulket flere dager og var redd for å bli hørt. Læreren som satt og bladde i protokollen, så plutselig på Hans: – Du har vært lenge borte, du Hans.

Ja, helt siden slaget ved Svolder, svarte Hans.

Kjennetegn

Det kom en kar til gårds. Han traff kona på tunet.

– Er mannen din hjemme i dag, spurte fremmedkaren.

– Joda, svarte kona. – Han står i bingen bortmed grisene. Det er han med hatt på.

Hvor gløgg er du?

Svarene:

Korken kostet 25 øre.

1691 og 1881.

Nøkkelen havnet naturligvis også i postkassen.

Stadig vekk 28. Stiger vannet, så stiger skipet også.

De byttet om hestene.

Fire. Nemlig to enkemenn som har giftet seg med hverandres døtre.

Det var far, sønn og sønnesønn.

Norges Vel's medalje til 26 menn og 1 kvinne

Foto: Reidar Liane.

Tidlig 20. september ble vi behagelig «vekket». Sørlandssendingen fremførte «et dikt» – hørte vi riktig? – jo det var til venninnen Vesla (Else Marie) Arntsen fra kollegaer i regnskapsavdelingen. Diktet er gjengitt nedenfor. Ikke nok med det – da Vesla kom på jobben var arbeidsplassen hennes pyntet som bildet viser. Dette ble en verdig start denne dagen da Vesla og 26 mannlige kollegaer skulle motta Det Kongelige Selskap for Norges Vel's medalje for lang og tro tjeneste under en fest på Arnes Motell.

2. rekke fra høyre:

Lars Sveigane, Knut Heistad, Oddvar Ellingsen, Ole Bergstøl, Engly Bårdsen, Audun Ormshammer, Kjell O. Honnemyr.

Bakerst fra høyre:

Kåre Erkleiv, Finn Hagen, Thor Olsen, Magne Aas, Sverre Aas, Tjøstel Askekjær, Torkel Øydna, Arne Gundersen, Georg Nygård, Else Marie Arntsen, Erik Hansen Ulltveit, Olav Nygård, Fritz Berntsen.

Gunnar Rødli og Thorleif Kristian Bjørk var ikke til stede.

Salve Aas åpnet festen og ønsket jublantene og de spesielt innbudte velkommen. Han minnet om de betingelser som måtte oppfylles for å få medaljen.

Direktør Egil Flaatin talte til jublantene og takket dem for lang og trofast tjeneste. En bedrifts resultat og fremgang er sterkt avhengig av faktorer som konjunkturer og markedsforhold, men den aller viktigste faktor er den innsats som de ansatte gjør. De vi hedrer ved denne anledning har et samlet årsverk som utgjør vel 900 år. En slik kontinuitet innebærer en styrke for bedriften og de ansatte. Alle får

del i den verdifulle erfaring som er oppsamlet i alle disse år.

Flaatin foretok den høytidelige overrekkelse av medaljene og overbrakte samtidig jublantene en gave fra bedriften. Et særlig hyggelig innslag var at hver enkelt fikk noen personlige ord med seg.

Så var det duket for et festmåltid. Motellets vert bedyret at det ikke ville være mulig for gjestene å spise ham ut av huset.

Thor Olsen tok ordet og sa at når noen skal uttrykke noe som er av imponerende karakter, er det vanlig å benytte tall og da helst store tall. Den

som gjorde dette sist var dir. Flaatin, som sa at samlede årsverk for 30-års jublantene utgjorde over 900 år. Et annet stort tall er den samlede papirproduksjon som jublantene har vært delaktig i, uttrykt i antall meter gjennom 30 år. Dette tallet tilsvarer en distanse fram og tilbake til månen 50 ganger.

Nå er det slik at man ikke har noen særlig forståelse eller føling med så store tall, så de 30 år kan illustreres med mere jordnære ting som f.eks.: Med en gjennomsnittsniste så har hver enkelt av oss smørt og spist i for-

bindelse med jobben et brødtall på hele 1500 brød. Hvis man tar utgangspunkt i en av menneskehetens verste oppfinnelse, nemlig den frihetsberøvende innretning som man kaller vekkerklokke, så vil den samlede tid den har kimt eller ringt utgjøre 18 timer. Det heter som kjent at man ikke skal ta med seg jobben hjem, men det er ikke til å unngå at man etter endt arbeidstid iallefall snakker litt jobb – la oss si ca. 10 min. pr. dag, så vil man på disse 30 år har snakket sammenhengende i hele 14 dager.

Nå har vi jo fått fin kantine med kaffe, te, rundstykker og ikke minst wienerbrød som en av jubilantene er svært glad i. Hvis man i den tiden kanten har eksistert tok og stablet på hverandre alle de wienerbrød han har satt til livs, så ville denne stabelen bli så høy at det underste wienerbrødet nærmest ville bli for flattbrød å regne!

Har så Hunsfos vært en god og trivelig arbeidsplass gjennom årene med dyktig ledelse, gode lønnsforhold, gode miljøforhold osv. osv.? Uten å peke spesielt av disse faktorer må svaret blir JA, for ellers ville vi ikke ha blitt på Hunsfos i alle disse år.

Til slutt takket Thor hjertelig for den oppmerksomhet som var blitt jubilantene til del, og for den fine gaven som ble satt stor pris på. Skulle han ha noe ønske for fremtidige arrangementer, måtte det være at jubilantene får ta sine ektefeller med. De er i høy grad medvirkende under den lange og tro tjenesten.

Festen fortsatte med kaffe, bløtkake og med prat som gikk uten brems. Tjostel Askekjær kunne fortelle at ikke mindre enn 5 av jubilantene kom fra Vegårshei. Foruten han selv som kom hit i 1954, var det Olav Nygård, Jørgen Halvorsen, Audun Ormshammer og Lars Sveigane. Det ble sagt i slutten av 50 årene at det var bare presten og lensmannen på Vegårshei som ikke hadde vært ansatt på Hunsfos.

Vi spurte Kåre Erkleiv om det var noe som særlig hadde festet seg i erindringen siden han begynte i 1952 på PM 2.

– Særlig slutten av 60 årene var en god tid, med mange nyttige investeringer. Vi hadde fått den nye cellulosekvaliteten og bedriften hadde råstoff nok. Den tristeste periode var da PM 1 og PM 2 ble stanset og dyktige papirmakere ble oppsagt. Han hadde vært meget imot dette. Maskin 1 kom heldigvis igang igjen. Men det var pengemangel og vi måtte klare oss uten fornyelser, og det var lite reservedeler. Nå er det annerledes og det er igjen triveli-

Strålende fornøyd «Vesla».

ge forhold på Hunsfos. Det er også mere alvor. Toppen av det han hadde opplevd var datastyringen av prosessen. Uten dette hjelpemiddel turde han ikke tenke på hvordan det ville gå. Det ble videre en ny tilværelse da de fikk syntetiske tørkefilter med tverrskjøl. Det var et blodslit tidligere å skifte filt. En stor hjelp var også overgangen til plastwirer.

Vi kjenner til at Kåre er «spekket» med pussige hendelser – og fikk disse to med på kjøpet:

– En snitthollender var blitt for sterkt blåfarget. Formannen sa til fargeren at han måtte trekke farge på neste hollender. Beskjeden var nok ikke mottatt for da formannen senere kom og spurte om han hadde farget hollenderen, var svaret: «Jo, jo, sann – den har fått farge og vel så det».

– En skøyer holdt på å spyle golvet. Så satte han strålen ned i en grav hvor det arbeidet to reparatører idet han sa til en arbeidskamerat: «Hold denne slangen mens jeg går ut en tur». Hva det førte til av gru kan enhver tenke seg.

T. K.

Disse fikk Norges Vel's medalje:

Else Marie Arntsen, Kåre Erkleiv, Torkel Øydna, Finn Hagen, Georg Brufjell, Engly Bårdsen, Jørgen Halvorsen, Georg Nygård, Gunnar Rødli, Tjostel Askekjær, Olav Nygård, Magne Aas, Thorleif Kristian Bjørk, Ole Bergstøl, Fritz Bentsen, Erik Hansen Ulltveit, Kjell O. Honnemyr, Oddvar Inge Ellingsen, Olav Abusland, Sverre A. Aas, Lars Sveigane, Henry Kløvfjell, Arne Gundersen, Audun Ormshammer, Knut Heistad, Thor Olsen, Bjarne Hagen.

*Gratulerer på det fjerde -
for i dager på Vesla i bok -
holder det gylten.*

*Norges Vel's medalje har mottatt
i dag, feirer 34 år på Hunsfos
hvor har det lykket seg
dine koster og det, og ønske
at dagen ulykkelig må bli.*

*At du ikke tar pille i fremste
tekke. Vi ønsker lykke med
dagen og dette.*

Rakonske: Laus og komme Kongen.

Elisabeth og Olav Omdal har vært gift i 60 år

Ungdommelig diamantbrudepar – brukte Venneslaposten som overskrift da den skrev om Elisabeth og Olav Omdals diamantbryllup den 28. sept. Hvem hadde trodd at dette spreke paret var kommet så langt. Da Olav sluttet i kokeriet etter 47 år hadde han ikke hatt en dag sykefravær.

Sønnen Elias Omdal forteller oss at han ikke kan huske at hans foreldre en eneste gang har vært syke. 5 sterke gutter har de fått. Den ene har de mistet i en ulykke. Alle har vært storhopper på ski og har hatt forskjellige idrettsaktiviteter som hobby.

Nå er paret beriket med 20 barnebarn og 21 oldebarn som alle bor i Vennesla og som synes å følge i sine forfedres spor.

Olav lærte hoppporten av sin far Martin som på sine eldre dager var syrekoker i cellulosefabrikken og ble 91 år. På barndomshjemmet Buheia hadde Olav og brødrene hans en hoppbakke på størrelse med Askedalen. Det var her de 5 sønnene fikk instruksjon. Med tiden skulle det bli adskillig større bakker. Elisabeth forteller oss at dette ikke bare var av det gode for en mor. Hun måtte snu ryggen til når guttene satte utfor Granlybakken. I langrennsporet gjorde de seg også bemerket. Så vidt vi husker gjaldt dette særlig Elias og Reidar. Reidar er fremdeles med i turrenn.

Ikke rart at det er sunnhet og humor i denne store familien. Vi kan tenke oss at det var liv og røre da Elisabeth og Olav samlet slekt og venner – ialt 60 stk. – til fest i anledning de 60 år.

Diamantbrudeparet er et naturlig midtpunkt. Store og små søker ofte til hjemmet på Vardehei eller til hytta ved Oggevann hvor de finner harmoni, omtanke og kjærlighet.

Elisabeth holder seg helst «til telte», men vi forstår at hun også liker skauturer. Fremdeles er hun med Olav i båten på Oggevann eller på ski. Begge bruker sykkel en flittig – ikke bil takk når de skal ut et ærend. Om mange kunne lære noe av dem! I huset er Elisabeth en tusenkunstner har vi hørt.

Strevsomt har det vært i alle de 60 årene. 5 små gutter skulle ha sitt i de vanskelige depresjonsårene, da det var streiker, lockouter og innskrenkninger ved Hunsfos Fabrikker. Under krigen skulle guttene konfirme-

res. Olav hadde da mang en sykkeltur langt avsted for å skaffe litt ekstra i gryten. Elias forteller oss at foreldrene på alle måter har vært fantastiske. Olav har vært med å bygge hus i Vennesla til hver av barna. Da de var små fikk noen askeski som han hadde laget.

Treskjæring er heller ikke fremmed for Olav. Det lærte han i sin tid av Albert Gundersen (bror til Ola Gundersen, som var i fyrhuset på Hunsfos). Den mest kjærkomne fritidsbeskjeftigelse er å dra på skauen og hogge ved.

Olavs aktive liv som førstekoker i cellulosefabrikken har vi skrevet om da han var 80 år. Det skal vi forbigå ved denne anledning. Men vi vil nevne en episode som nær hadde kostet ham livet. Olav er kjent for å være stø og besindig og det var kanskje det som reddet ham da koker 2 i 1936 sprakk

under en oppkjøring etter en lenger stillstand. Heldigvis var Olav alene i 2. etasje da det skjedde. På et blunk var kokeriet mørklagt og fylt med gass og damp. Olav ramler ned trappen til 1. etasje, får reddet seg inn i sileriet og stormer til fyrhuset hvor han fikk stengt av damptilførselen til kokeriet. Som et under ble ingen skadd ved denne ulykken.

Olav følger bedriftsidrettslagets arrangementer på ski, og har av skiløperne fått navnet «Kong Olav». På våre hyggefester er han er kjær gjest. Da vi besøkte brudeparet gjorde vi oppmerksom på at vi også trengte en dronning i laget. Spesielt viktig var dette i anledning av at vi til våren skal feire 40 års jubileum.

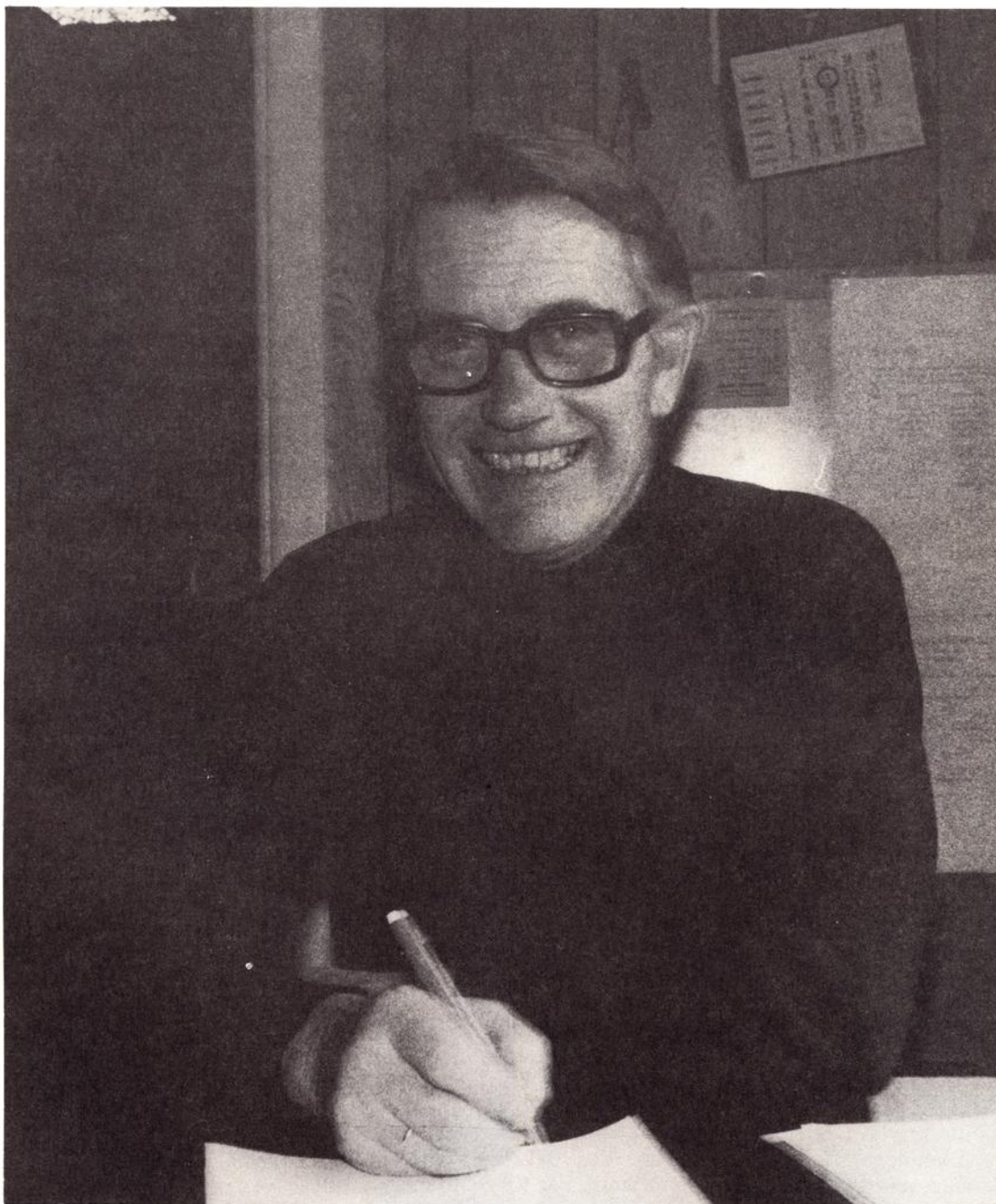
La dette være en høytidelig invitasjon til vårt kjære diamantbrudepar som vi gratulerer og ønsker til lykke.

T. Kittelsen

En nokså uvanlig gave til et diamantbryllupspar.

Sjelden miljøpris til Yngvar Hjelm Johansen

Det var stor glede på Hunsfos da vi gjennom Sørlandssendingen og pressen ble informert om at verne- og miljøsjef Yngvar Hjelm Johansen var tildelt Arbeidsmiljøsenteret og Storebrand/Nordens verne- og miljøpris for 1985. Det var første gang prisen ble delt ut på 10 år.

Direktør i Arbeidsmiljøsenteret, Erik Edsberg, har uttalt at Hjelm Johansen har gjort seg bemerket i verne- og miljøarbeidet gjennom mange år. Han har vært en drivende kraft i dette arbeidet også utover sin egen bedrift. At Hunsfos er lagt merke til som en bedrift som tar godt vare på sine ansatte skyldes ikke minst Hjelm Johansen. Han hadde mange gode konkurrenter til prisen. Et overveiende flertall av de innsendte forslag støttet hans kandidatur.

Når dette leses er prisen overrakt av Erik Edsberg under en fagmesse og konferanse for arbeidsmiljø og sikkerhet (SAFEX '85) i Sandvika ved Oslo. Dette og mere vil vi komme tilbake til i neste nr.

Foreløpig gratulerer vi Hjelm Johansen og uttrykker vår glede over at Hunsfos på denne måten er blitt hederlig omtalt.

Ifølge Hjelm Johansen er vi ikke kommet langt nok når det gjelder å redusere tapte arbeidsdager som følge av arbeidsulykker. Selv om det er bedring, må vi fortsatt anstrenge oss for å gjøre arbeidsplassene tryggere.

PAPIRLAGERET BRENNER

Supergutta – utrykningslaget blir tatt hånd om av Tordis.

Hver høst drar industrivernets aksjonstropp og stab opp til Hunsfosheimen for uforstyrret å drive øvelser i brann, gass og sanitetsberedskap.

Vanligvis driller vi oss selv i å bli så raske og effektive som mulig. Vi har med oss svoveldioksyd (SO₂) i flytende form på en 100 l ståflaske og slipper ut gass, og så skal vi redde ut personer fra gassområdet, og DET er ingen jobb for «hvem-som-helst». Vi tenner også opp store bål og utprøver forskjellige slukkingsmidler. Men i år ville vi prøve noe som vi tidligere ikke hadde vært borte i, nemlig: Slukke brann i papirruller. Vi hørte jo så ofte ute i fabrikk: «Her er det ingen brannfare; her er det bare papirruller og de brenner ikke». Vi vet at papirruller brenner meget godt når varmen først har fått tak, og det fikk vi til gangs erfare denne gangen. Det kan nesten ikke beskrives hvor godt og voldsomt papirrullene brant. Flammene går som en sprettkniv innover i rullene, og brennende papirflak føres avsted med vind (eller trekk) flere hundre meter. Det var nærmest uhyggelig å se hvordan varmen bare økte på. Vi var forberedt på at brennende papir kunne ta avsted, men at det var så voldsomt hadde vi dog ikke tenkt oss.

Slukkingen av bålet ble første gjort med vann, her utprøvet vi litt forskjellige fremgangsmåter. Papirrullene ble slukket, men få minutter etterpå brant det like herlig, vannet trengte ikke inn i papiret. Vi utprøvet nå et par forskjellige tilsetninger til vannet, og vi fikk noe vi kaller «vått vann».

«Vått vann» viste seg å ha den ønskede effekt, nå trengte vannet inn i overflaten på papirrullene, flammene slukket, og det viktigste var at de forble slukket.

Et annet moment som var med i dagsorden på denne turen og som vi tidligere ikke hadde gjort var å invitere industrivernledere fra de øvrige store bedriftene i bygda, samt fra Vennesla Lensmannsetat og Vennesla Brannvesen til å være med oss den første dagen. Vi hadde en konkret baktanke med dette. Vi ville lodde stemningen med tanke på å opprette en egen katastrofeberedskap for Vennesla. Bakgrunnen er den potensielle fare som er knyttet til transport av farlige stoffer gjennom tettbebyggelsen. Hvert eneste døgn går det store kvanta med klor, svoveldioksyd, amoniakk, lut, bensin, propan og andre kjemikalier som ved uhell kan skape den virkelige store ulykken. Riktignok har Kristiansand politidistrikt en utbygget katastrofeberedskap med tyngdepunkt i Kristiansand. Hunsfos er med i denne beredskap med et gass-utrykningslag, men det er ikke så svært mye vi kan gjøre alene. Hjelp fra Kristiansand og Falconbridge vil i beste fall bruke 40 minutter på å komme til Vennesla sentrum. Fra Hunsfos kan vi være på ulykkesstedet i sentrum i løpet av 10-12 minutter. Vår aksjonstropp har spesialisert seg på å bekjempe brann og gassuhell, og kan gjøre en verdifull innsats også utenfor bedriften.

Vennesla brannvesen har bra med utstyr og trent mannskap, og de er fa-

belaktig raske og effektive ved bran-nuhell, men de kan også yte verdifull hjelp under gass- og andre større katastrofer. Det samme kan sies om flere av de andre bedriftene. Til sammen kan vi mobilisere mye bra utstyr og trent mannskap, og ved å samordne dette kan vi få bygd opp en god katastrofeberedskap for Vennesla. En slik beredskap kan være i aksjon 1/2 time før hovedberedskapen fra Kristiansand er på plass.

Dette var baktanken med å invitere representanter fra de andre bedriftene. Idéen ble meget godt mottatt og det var full enighet om å koordinere våre ressurser og organisere en katastrofeberedskap for Vennesla.

Det kunne vært skrevet mange sider om dette, men det er jo også andre som vil ha spalteplass i H.P. så vi vil heller senere komme tilbake og fortelle mer om industrivernets mange gjøremål. Vår hovedmålsetting er å hjelpe personer som er kommet i vanskeligheter ved større ulykker, brann og gassuhell, og selvsagt også å redusere skadevirkningene på vår egen arbeidsplass.

Jeg vil benytte anledningen til å takke mitt industrivernmannskap for mange års meget godt samarbeid. Fra nå av er det ingeniør Einar Solli som har overtatt mine verv innen industrivern, verne- og miljøsaker.

Jeg ønsker dere en god jul og et godt nytt år, og et fortsatt godt kameratskap med vår nye industrivernleder.

Y. Hjelm Johansen

Brannvernleder Øystein Lie instruerer sine mannskaper.

RM3 og oljesøl i full fyr.

Papirrullene brenner: Bemerkt brennende papir = filler i luften.

Slik går du frem når du skal løse denne konkurransen.
 Hvert bilde vil hjelpe deg med å finne fram til et ord og i ordet skal du finne
 frem til en bokstav. For å hjelpe deg får du oppgitt antall bokstaver i ordet
 og hvilken bokstav som er riktig. Eksempel: Bilde nr. 9 er "Fiskestenger".
 12-3 betyr: Ordet er på 12 bokstaver og bokstav nr. 3 som er S er løsningen.

1		5	1
2		5	3
3		6	5
4		13	5
	↓		
5		5	5
6		11	3
	↓		
7		9	4
8		5	3
9	S	12	3
10		6	1
11		6	6
	↓		
12		9	3
13		6	6
14		7	1
	↓		
15		6	3
16		4	2
17		15	6
18		5	5
19		4	4
20		5	4
21		13	4
22		8	4
23		9	2
24		10	3
25		7	6

16

14

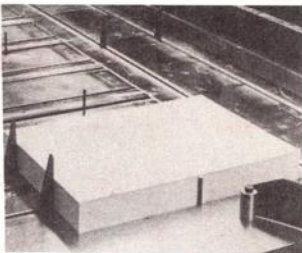
8

9

22

20

4

18

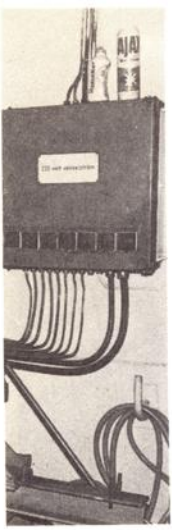
24

25

19

23

17

10

15

5

2

12

21

11

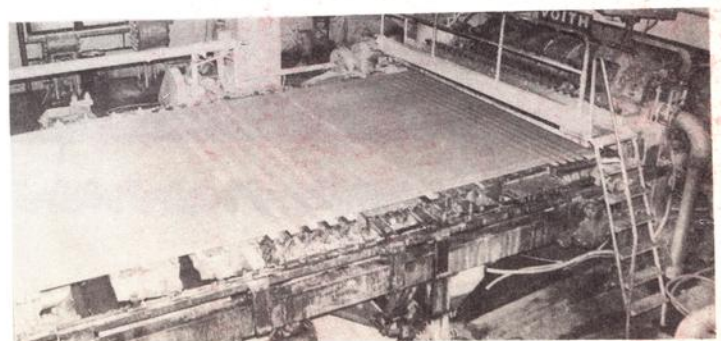
7

13

3

6

FASTKRAFT-PROBLEMATIKKEN . . .

Fra venstre: Egil Flaatin, Harald Synnes, Helga Haugen, Sigurd Verdal, Alf Melling, Tore Robstad og Tore Austad.

Som Flaatin omtalte i lederen av siste Hunsfos-Posten, har vi i lengere tid hatt forhandlinger med VAE for å oppnå at begge fastkraft-kontrakter vi har skal anvende de relativt gunstige priser som gjelder for annen treforedlingsindustri.

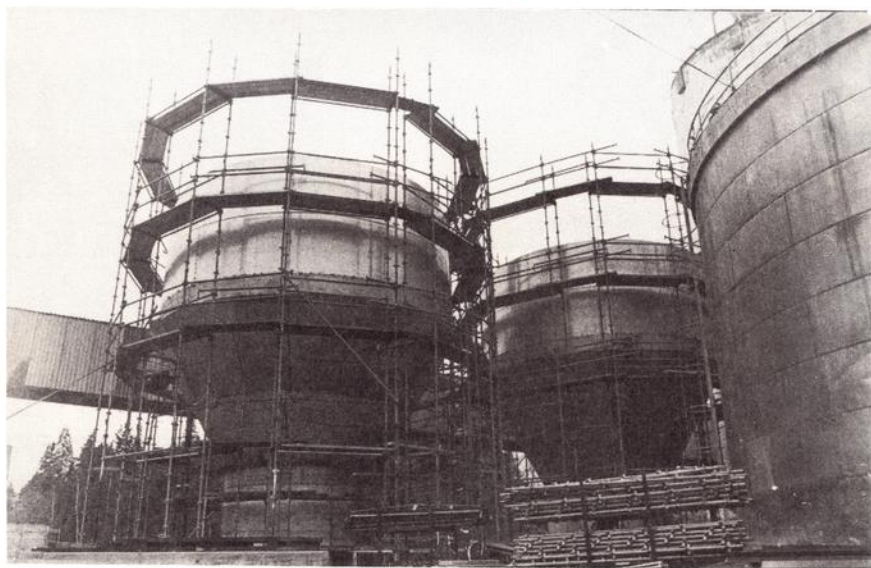
Uten å gjenta problematikken her, så har saken nå versert lenge mellom

Olje- og Energidepartementet og VAE uten at det til nå er blitt noen endelig avklaring i saken.

Vi på vår side mener at all fornuft og logikk tilsier at Hunsfos ikke skal stilles dårligere enn annen treforedlingsindustri i Norge hva elektrisk kraft angår, og har engasjert mange gode krefter som arbeider for vår sak.

I den forbindelse hadde vi den 23. september besøk av en rekke stortingsrepresentanter fra Aust- og Vest-Agder samt ordfører Tore Robstad for å sette disse inn i problematikken. De viste alle full forståelse for vår sak og de har lovet å ta den opp sentralt i Oslo, så vi får håpe at en løsning snart er på vei.

To nye lagringstårn for ubleket cellulose

For å stabilisere driften i celluloseavdelingene har det lenge vært et ønske om å få en utvidelse av kumkapasiteten mellom sileri og blekeri.

18. april i år godkjente styret et forslag om å bygge to stk. massetårn à 750 m³, henholdsvis for ubleket løv og furu med nødvendige pumper og rørverk.

Tårnene blir forarbeidet i syrefast stål og vil ha en minste diameter nede på 4 m med en konisk overgang til en diameter på 8 meter. Høyden på tårnene vil bli 18,8 meter.

Tårnene vil bli isolert utvendig. Før tårnene blir satt i drift regner vi med en produksjonsøkning på 2000 tonn cellulose pr. år. I tillegg kommer besparelse av energi og blekekemikalier fordi vi kan få en langt jevnere drift.

K. H.

Vi blir 100 år til våren

Bjørn Larssen letter litt på sløret for planlagte begivenheter

Tidligere i år ble det opprettet en bredt sammensatt arbeidsgruppe som fikk til oppgave å komme med forslag til hvorledes denne meget runde fødselsdag bør feires på behørig vis. Gruppens mange gode idéer har vært behandlet både i styre og administrasjon, og etter at det er gitt de nødvendige bevilgninger og grønne lys, kan det nå være på sin plass å lette litt på sløret for de planlagte begivenheter.

Reserver 1. mai 1986!

Som det mest omfangsrige arrangement vil samtlige ansatte med ledsager bli invitert til festmiddag på Hotel Caledonien den 1. mai om kvelden.

Når denne dag er valgt, er det fordi fabrikken da står stille og vi dermed har anledning til å invitere alle sammen på en gang. For ordens skyld vil vi gjøre oppmerksom på at 1. mai-feiringen i Vennesla vil tilpasse seg denne situasjon, slik at det ikke vil skje tidsmessige kollisjoner.

Vi blir forhåpentligvis mange denekvelden, kanskje så mange at vi setter en liten Kristiansands-rekord, og håper på en uforglemmelig og verdig feiring av den bedrift vi alle arbeider i.

Nærmere opplysninger og tegningslister vil bli utsendt sist i februar.

Og vi glemmer ikke pensjonistene, for de har en stor del av æren for at Hunsfos består etter så mange år. Uten at dagen er endelig fastsatt, vil vi invitere pensjonistene med ledsager til Strand Hotel, Fevik. Her vil de få en god middag og underholdning på en forhåpentligvis solrik maidag. Invitasjon utsendes i god tid.

Hunsfos skal hylles

Vi har lenge savnet en god og fengende Hunsfos-sang som kan anvendes ved festlige anledninger. Derfor utlyses det en konkurranse om gode forslag i dette nummer av Hunsfos-posten.

Vi håper på stor deltakelse, og dersom det kommer et forslag som en kritisk jury vil finne verdig til å bli vår offisielle sang, vil den få sin dåp på Caledonien 1. mai, hvor den blir uttatt for et blandet kor på over 1000 røster. Det lar seg høre.

Kongelig besøk?

Hunsfos har ved tidligere anledninger vært beæret med kongelig besøk. Så tidlig som i 1891 var Kong Oscar II på bedriften og sommeren 1955 hadde vi et meget vellykket besøk av daværende kronprins Olav.

For å kaste glans over jubileumsfestlighetene, har vi tillatt oss å invitere Kronprins Harald og Kronprinsesse Sonja til et bedriftsbesøk ved månedsskriftet april/mai. Vi har ennå ikke mottatt et bekræftende svar, men det ville være svært hyggelig for oss alle om det er praktisk mulig å få gjennomført et slikt besøk.

Andre aktiviteter

Ellers vil jubiléet naturligvis bli markert overfor våre kunder og forretningsforbindelser på forskjellig vis, og det er under utarbeidelse en jubileumsbrosjyre som skal gi en inte-

ressant og moderne presentasjon av dagens Hunsfos og de produkter vi lager. Videre er redaktør Johs. Seland engasjert for å lage et lite historisk tilbakeblikk over livet på bedriften.

Festkomitéen mener at disse aktiviteter vil være med på å gi en hyggelig og minnerik feiring av jubiléet, og en god start på det 2. århundre her på Hunsfos. Det kan selvsagt inntreffe forhold som gjør at vi må endre på dette opplegget, men det må vi i så fall komme tilbake til.

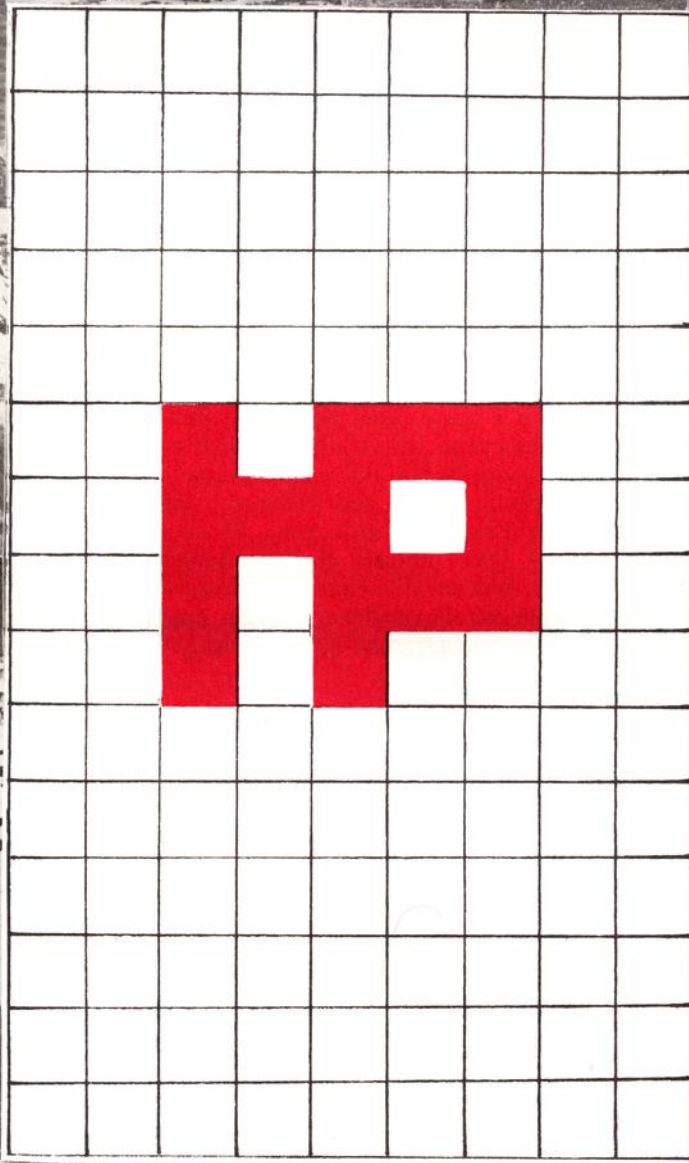
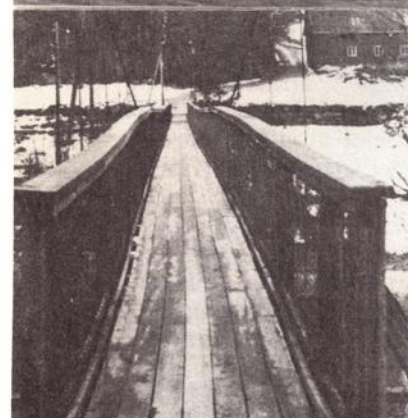
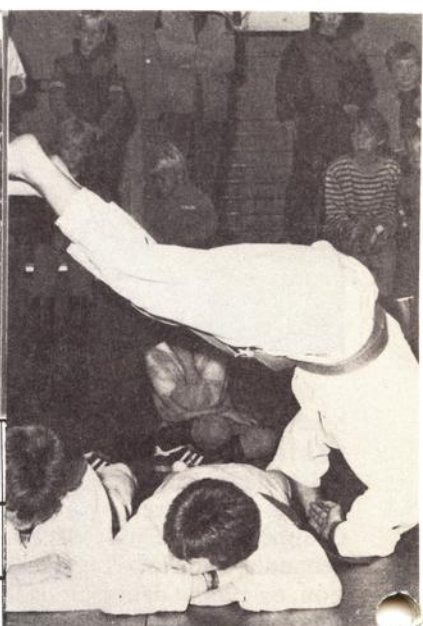
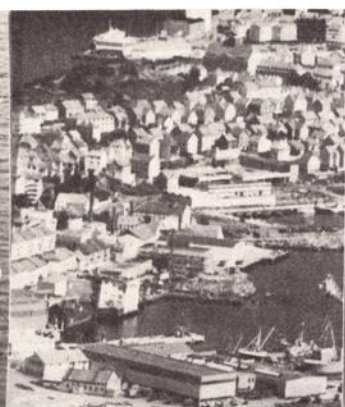
La meg avslutte med å gjøre oppmerksom på at vi er åpne for gode forslag til andre tiltak som kan gjennomføres innenfor en rimelig økonomisk ramme – kan vi f.eks. sammen utføre en eller annen prestasjon som kan gi omtale i Guinness Rekordbok? Kontakt undertegnede, så skal jeg formidle idéene videre til festkomitéen.

Bjørn Larssen

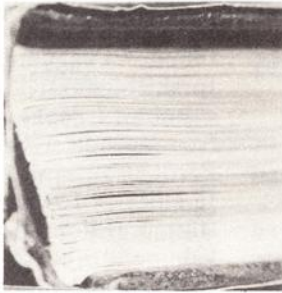
X's KRYSSORD.

Denne kryssordoppgaven må du selv lage. Men du har bare lov til å bruke ord som du finner på bildene, eller har tilknytning til bildene. Minst skraverte ruter gir vinnervesjanse.

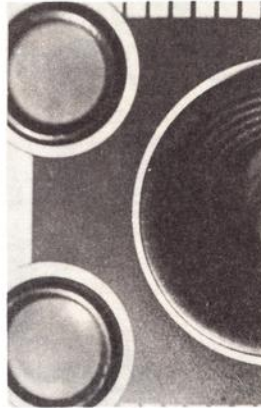

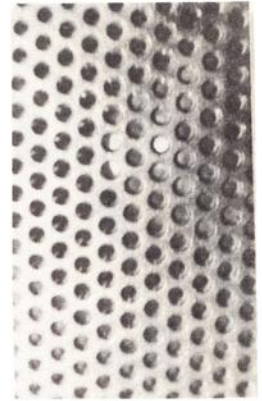
4

7

5

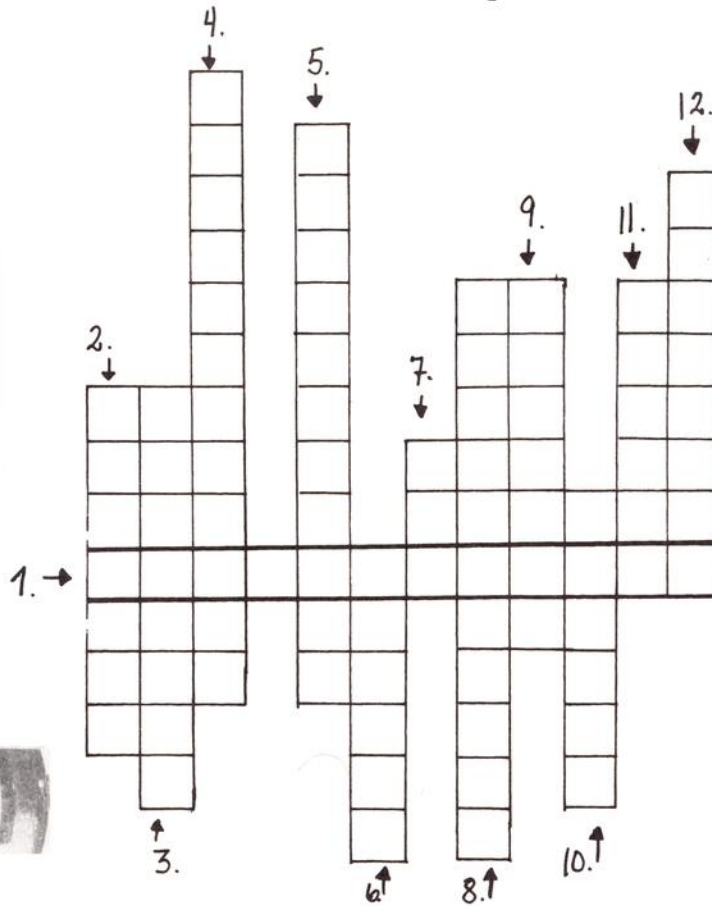
12

1

2

11

9

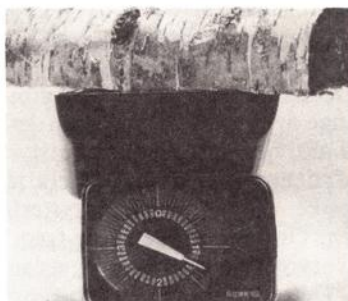
Sted på Hunsfos.

3

6

8

← Sted på Hunsfos.

10

Denne konkurransen er såpass lett at den skulle passe for de aller minste barn. Send oss svarene på de 12 bildene og bli med i trekningen om litt juleknask.
PS. Svarene må skrives slik pilen viser.

ÅRSMØTET

Årsmøtet i kantinen 20 nov. ble ledet av formannen. Det ble besluttet å forsøke å få liv i skyttergruppa. Det henvises forøvrig til styrets beretning og til fotballgruppens og håndballgruppens beretninger som er gjengitt nedenfor.

Edgar Sakariassen overrakte laget på vegne av Idrettens kontaktutvalg i Vennesla en vakker blomsterbukett som takk for innsatsen under arrangementene til inntekt for de tørkerammede i Afrika. Uten forkleinselse for de mange andre som deltok fra Hunsfos skal Alf Honnemyr nevnes. Han gjorde en fremragende jobb før, under og etter arrangementene.

Det ble stort sett gjenvæl over hele linjen. Formannen takket kassereren Ragnhild Aurebekk, samt Tor Dalsøren som hadde revidert såvel lagets - som kantinens regnskap, for vel utført arbeid.

Styrets beretning

Styret har bestått av:

Tryggve Kittelsen, formann
Sigurd Hagen, nestformann
Alf Hodnemyr, sekretær
Ragnhild Aurebekk, kasserer
Åsta Ingebretsen, styremedlem.

Også i år har ballaktivitetene vært stor og prestasjonene har vært gode. Det henvises til oppmennenes rapporter. Nå ønskes opprettet et 4. fotballag. Vi deltok med et fotballag ved Euro-festivalen på Fyn. Reisen ble støttet økonomisk av laget og av bedriften.

Våre anstrengelser for å få tilbake 1,5 treningstime i Venneslahallen har ikke ført frem. Vi søker nå formannskapet om å få endret Ungdoms- og Idrettsutvalgets vedtak om ikke å til-

dele tid til våre håndballag sammen med Høie Plastic og ev. andre bedriftslag i Vennesla. IKU anbefaler vår søknad.

Terreng- og Skigruppa har satt seg som mål å øke rekrutteringen. Det arrangeres skyting med løp og skiskyting. Det er anskaffet 4 par rulle ski som utlånes i vakta. Som vanlig er arrangert Hunsfosmesterskap i langrenn, og dessuten KM i stafett i lysløypa på Strai. For første gang deltok vi med et damelag som tok gull. Her er over 50 år tok sølv. Vedr. resultater fra skiskyting m.v. se Hunsfosposten nr. 2 i år.

Vi fortsetter premiering for antall deltakelser i overnevnte aktiviteter. Premien er et krystallglass med etsninger. Således fikk 15 deltakere premie for skyting med trim ved Honnemyr, hvor det høsten -84 var 7 populære arrangementer.

Som kjent ble årets Vennesladilt avvirket i forbindelse med IKU's arrangement til inntekt for de tørkerammede i Afrika. Dessverre var været dårlig. Allikevel oppnådde 58 stk. premiering for deltakelse 3 år på rad og en rekke fikk medaljer for 1. gangs deltakelse. Tiltaket er meget arbeidskrevende og har ikke ført til den deltakelse som vi hadde forventet av Hunsfosansatte. Vi overveier nå å overlate arrangementet til en annen institusjon utenom Hunsfos.

Det har ikke vært bedriftsskyting på mange år. Dette er synd, for det var god aktivitet tidligere. Den drivende kraft dengang var Arne Lonebu. Han forsøker nå å få liv i skytterlaget igjen. Om dette ikke fører frem ønsker styret å selge skytterlagets geværer. Dette for å være fri for ansvar. Dessverre er to geværer stjålet.

Som nevnt i Hunsfosposten gjøres trimrommet mere attraktivt med flere tilbud. Vi har fått signaler om at de forskjellige aktiviteter vil få stor oppslutning. I denne forbindelse har vi fremragende støtte av fysioterapeut Bernt Usterud. Det vil ta 3-4 mnd. å få anlegget ferdig, såvidt vi har forstått. I mellomtiden blir det full anledning til å benytte lokalet som før.

På vårhyggefesten fikk vi ved direktør Flaatin overrakt kr. 15.000,-. Lagets økonomi er fortsatt god. Det henvises til regnskapet.

Det planlegges stor fest i april i anledning vårt lags 40 års jubileum. Det blir samme utmerkede festkomité som vi hadde på festen i vår.

Vi har til hensikt å markere bedriftens 100 års jubileum på en eller annen måte i første halvdel av 1986. I den anledning mottar vi gjerne forslag.

For styret 20/11-85

T. Kittelsen
(formann)

VALG

Styret:

Formann: Tryggve Kittelsen
Nestformann: Sigurd Hagen
Sekretær: Alf Hodnemyr
Kasserer: Ragnhild Aurebekk
Styremedlem: Åsta Ingebretsen

Terreng- og skigruppa:

John Leland, Alf Renstrøm, Thorbjørn H. Olsen, Helge Nordhagen, Sigurd Hagen.

Håndball, damer:

Oppmann: Alma Irene Ingebretsen

Håndball, herrer 1. lag:

Oppmann: Kjell A. Nilsen

Håndball, herrer 2. lag:

Oppmann: Edgar Sakariassen

Fotball, herrer 1. lag:

Oppmann: Paul T. Joreid

Fotball, herrer 2. lag:

Oppmann: Harald Huseland Hansen

Fotball, Old Boys:

Oppmann: Edgar Sakariassen, Rolf Andersen.

Trimgruppa:

Harry Arntzen, Steinar Dale, Alf Hodnemyr.

Skyttergruppa:

Arne Lonebu, Arild Granly. ➔

God sesong for Hunsfos I lag

Det ble en 2. plass for Hunsfos I i årets 1. divisjon i fotball.

Det er vi meget fornøyd med. Vi hadde en fantastisk høst avslutning, med seier på alle de siste 8 kampene.

Treningsgrunnlaget har vært meget bra i år, og det er en av grunnene til den flotte innsatsen.

Det har vært en jevn og god laginnsats i hele år. likevel vil jeg trekke frem 3 spillere som har fremhevet seg spesielt. Arvid Joakimsen, Oddvar Hagelin og Øyvind Omdal.

Arvid Joakimsen, «fighter» i forsvaret, har ryddet opp i stor stil med kontant og godt spill (dessverre har han nå sluttet på Hunsfos).

Oddvar Hagelin, som vel snart må være klar for pensjonistenes rekke, er stadig sprek som en tenåring. Han har betydd usedvanlig mye framme i angrepet. Ikke bare kan han skore mål, men du verden hvor mye han skaper av målsjanser for medspillerne.

Øyvind Omdal, som også begynner å trekke på årene, har hatt en kjempegod sesong. Etter en litt treg start i angrepet, ble han flyttet ned på midtbanen. Her har han spilt som en konge. En «sliter» av dimensjoner.

Vi kommer fortsatt til å spille fotball utover vinteren. En del innendørsturneringer står på programmet. Ellers kommer vi til å bruke hver lørdag til å trene på Kvivollen. Banen vil bli brøytet, hvis snø. Så det er bare å stille opp for de som har lyst. Husk, ingen trenger være redd for at de er for dårlige. Det er opp til hver enkelt hvor mye de vil legge i treninga. Vi trener bare med ball, så det er klart, og har det fryktelig gøy. Møt opp!

Paul T. Joreid

Representant Kretstinget:

Tryggve Kittelsen, Rolf Andersen, varamann.

Representant til KBIR råd:

Alf Hodnemyr, Sigmund Løyte.

Valgkomité:

Formann: Trygve Rosseland.
Tor Dalsøren, Øystein Lie.

Revisor:

Tor Dalsøren.

Fotballsesongen for Hunsfos II

Det gikk greit for II laget sesongen 1985. Vi havnet på 11. plass men vi var bare 4 p. fra 7. plass.

Ellers så gikk det greit å få folk til kampene, også på treningene var det meget godt fremmøte. I en turnering i vår før serien startet, ble vi slått ut i semifinalen.

I den store bedriftscupen ble vi slått ut i 1. runde av Politiet med 1-6. Det ble benyttet hele 33 spillere på II laget, så det var mye folk å ta av. På de 14 seriekampene vi spilte skåret vi 26 mål, slapp inn 39 og fikk 9 poeng.

Ellers så gratulerer vi I laget med den fine innsatsen i 1. divisjon.

Følgende spillere skåret for II laget:

H. Hansen (9 mål), A. Larsen (5 mål), K. Andersen (3 mål), R. Andersen (2 mål), O. Haglin (2 mål) og følgende spillere skåret 1 mål: T. Oksum, K. Reinertsen, E. Sakariassen, B. H. Knutsen, H. Nygård og J. Lie.

Harald Huseland Hansen

Fotballresultater – seriekamper

HUNSFOS I

Hunsfos I – Lærerne	3-1
Hunsfos I – Handelsreisende I	0-3
Hunsfos I – Fiskaa I	2-1
Hunsfos I – Politiet I	1-1
Hunsfos I – Posten I	3-0
Hunsfos I – KMV I	1-4
Hunsfos I – Bankene	4-3
Hunsfos I – Øgrey	2-0
Hunsfos I – Elektrikerne	2-0
Hunsfos I – Reber	2-0
Hunsfos I – Bilbransjen I	3-2
Hunsfos I – Forsvaret I	2-1
Hunsfos I – Bryggeriet	2-1
Hunsfos I – Eg Sykehus	4-1

MÅLSCORERE (Serie og cup)

Oddvar Hagelin	10 mål
Paul T. Joreid	8 mål
Helge Honnemyr	4 mål
Øyvind Omdal	3 mål
Bjørn H. Knutsen	1 mål
Arvid Joakimsen	1 mål
Gustav Moy	1 mål
Kjell A. Nilsen	1 mål
Jarl Nordhagen	1 mål
Alf Olsen	1 mål
Tor H. Olsen	1 mål
Kenneth Reinertsen	1 mål
Sigmund Siljan	1 mål

Herrehåndball

2. laget har også denne sesongen vært i en relativt passende divisjon, nemlig laveste. Med passende menes da at vi ser ut til å tape ca. halvparten av kampene, resten ender da med uavgjort eller seier.

For å være mer nøyaktig: Vi har spilt 14 kamper, har vunnet 4 og spilt uavgjort 2. 8 kamper har dermed endt med tap. Dette gir 10 poeng og scoret antall mål 121, mens vi har sluppet inn 130.

Vi har stilt med lag til alle kamper, selv om skiftgåing av og til kan skape problemer. Opptelling viser at til seriekamper har 19 personer vært med: Odd Terje Øydna, Tor Harald Olsen og Bjørn Johansen har spilt flest kamper.

Følgende spillere har vært benyttet i serien:

O. T. Øydna (11 k.), T. H. Olsen (10 k.), Bj. Johansen (10 k.), T. Olsen (8 k.), E. Olsen (6 k.), G. Omdal (5 k.), A. Larsen, B. Homme (begge 4 k.), K. Abrahamsen, H. Honnemyr (begge 3 k.), Osaland, E. Moy, Ø. Olsen, A. Olsen (alle 2 k.), Th. Bjørå, J. Nordhagen, T. Oksum, T. Øydna og K. Nilsen (alle 1 k.).

E. Sakariassen

Disse har innfridd kravet til premiering

HUNSFOS I

Tor Harald Olsen
Helge Honnemyr
Øyvind Omdal
Paul Torkel Joreid
Kjell Arne Nilsen
Egil Moy
Arvid Joakimsen
Oddvar Hagelin
Roy Halland
Jarl Nordhagen
Gustav Moy

HUNSFOS II

Odd H. Nicolaysen
Edgar Larsen
Torbjørn Bjørå
Edgar Sakariassen
Harald Hansen
Arild Larsen
Jan W. Kyllingstad
Rolf Andersen
Lars Juvastøl
Kenneth Reinertsen
Lillegutt Aasheim
Arve Berntsen
Helge Wygård

Nytt tørkeutstyr på PM1

De som har hatt seg en tur i PM1 i det siste kan ikke ha unngått å se at det skinner som sola foran limpressen.

Årsaken til dette er at det i oktober i år ble satt igang utstyr som bestråler papiroverflaten med infrarøde varme-stråler. Dette er et ledd i forbindelse med arbeidet med å bedre fortørken som er maskinens flaskehals. Et annet viktig tiltak er utskifting av tørkesylindrer i maskinens fortørkeparti.

Vi har bedt Bård Joreid om å fortelle oss litt nærmere om disse viktige tiltak.

Lampene som gir infrarødt lys er plassert i en ramme meget nær papirbanen når utstyret er i bruk. Ved brudd på maskinen gir tre stk. bruddindikatorer beskjed om utkjøring av tørkeseksjonen for å forhindre overoppheting og brann. Skulle likevel brann oppstå, vil et automatisk brannslukkingssystem som er oppbygd rundt infraseksjonen tre i virksomhet. Tre stk. detektorer som registrerer lyset fra glødende papirfiller gir impuls til hurtigvirkende sprinklerdyser og spraying av hele området blir iverksatt.

Man skulle tro at faren for brann var stor, men de bedrifter vi har besøkt eller snakket med, og som kjører liknende anlegg har aldri hatt slike problemer. Tvert imot så har detektorene vært så følsomme at de har slått ut i tide, slik at mange er gått over til manuell betjening.

Som sikkert mange har registrert bytter vi ut de fleste sylindrer i fortørken. Dette er også et ledd i å forbedre tørkekapasiteten. Vi må ha inn sylindrer med mannhull for å få installert medroterende sifonger som er nødvendig for å få tømt sylindrene for vann. Dampsystemet og kondensatsystemet må også forandres og vi håper å bli ferdig med det meste av dette til påske. Da er det nemlig også meningen å installere ny drift og regulering på maskinene.

Men tilbake til det infrarøde tørkeutstyret, som allerede nå gir oss økt tørkekapasitet i fortørken. Det er Impact Systems som har levert selve infraseksjonen med styringsutstyr. Kostnaden for hele anlegget er 1,8 mill. kr. På PM1 innretter vi tørkingen slik at vi i første rekke tar bort fukttoppene på tvers av banen. Dette er viktig fordi vi skal ned i et lavt fuktighetsinnhold og fukttoppene er meget produksjonshemmende. Den effekt som blir

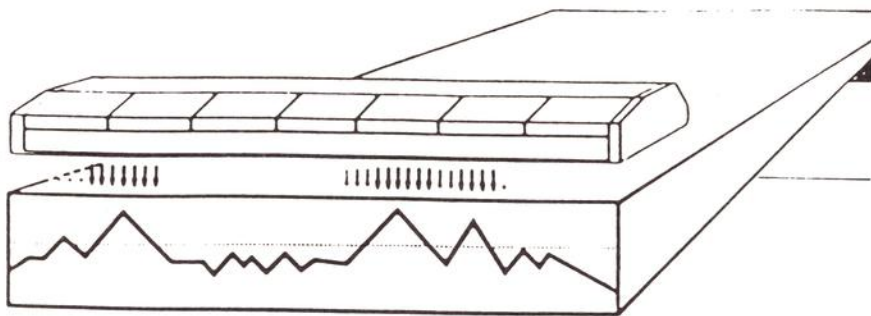
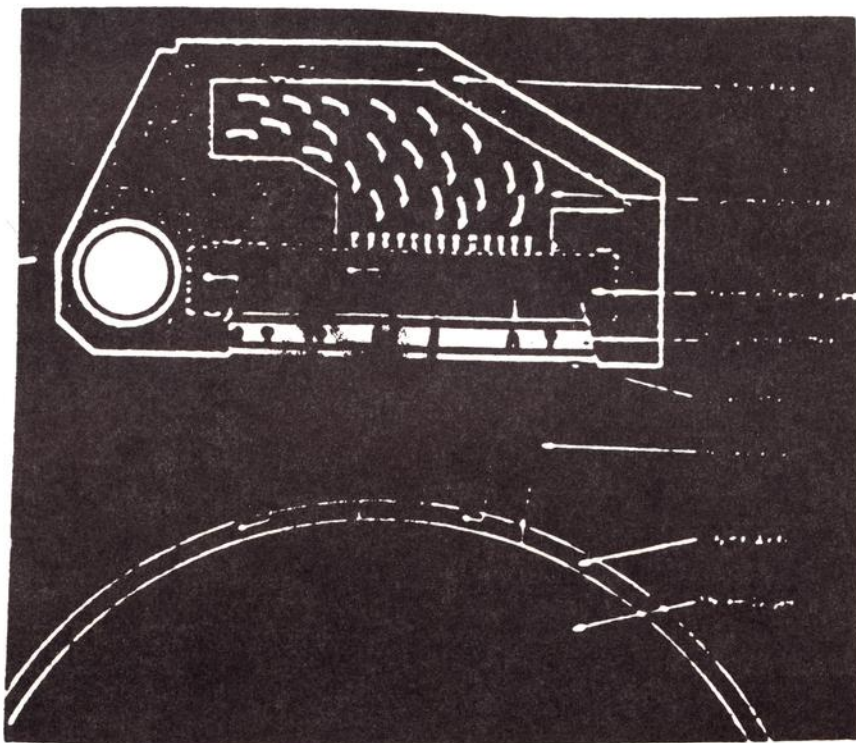

Fig. viser hvorledes de infrarøde strålene går løs på fukttoppene.

Snitt av tørkesystemet.

til overs brukes så til generell tørking av papiret. Tørkeseksjonen har 18 tørkesoner på tvers av banen. Hver sone reguleres individuelt. Dette gjøres hos oss over papirmaskinens dataanlegg. Vi regner med at utstyret skulle gi oss en prod.økning på ca. 7-10% eller 1500 tonn pr. år. Så langt synes dette å holde stikk.

Ellers bør vel nevnes at infrateknikk for tørking av papir ikke er av ny dato. Nytt er det imidlertid at vi kan

plassere utstyret på tørkepartiet uten risiko, samtidig som endel tidligere svakheter er eliminert. Tørkeutstyret består av en rekke lamper av Wolframtråder som ligger i en ramme og er beskyttet av et klart glass. Rammen plasseres på tvers av papirbanen. Bak lampene ligger en reflektor. Glødelampens temp. kan stige til 1500-2000°C og papirbanen utsettes for en intens bestråling. Innebygget effekt 360 kW.

STOPP! Tenk deg om!

Sikkerhet og trygghet skaper et godt miljø.
Hva kan vi - du og jeg bidra med for å fremme vernetanken og høyne trivselen på arbeidsplassen?

Støy og larm

Støy og larm er en plage de fleste av oss kjenner til. Nyere medisinsk forskning har brakt for dagen at hørselstap av for sterke lydopplevelser er langt mer utbredt enn først antatt. Det er bl.a. påvist markert svakere hørsel hos den voksne industri-/storbefolkning, sammenlignet med befolkningen i mer støysvake miljøer. Det viser seg at urbefolkningsgrupper i 70 års alderen hører vel så godt som en 30 åring oppvokst i en by.

Dette viser at vi er utsatt for skadelig støy i større eller mindre grad. En ødelagt hørsel kan ikke repareres. Vi har høreapparat som kan være til hjelp, men det er ikke noe å trakte etter. Vi må ta vare på det vi har fått av naturen. Øret er et ømfindelig organ, som blant annet har menneskets minste ben. Et høyt smell eller langvarig larm kan nedsette ørets funksjon.

Derfor må vi prøve å komme larmen i forkjøpet. Det er flere muligheter:

1. Vi kan dempe støykilden.
2. Vi kan lage egne lydsvake rom i larm-miljøer.
3. Vi kan dempe lyden ved å bruke hørselvern.

Dessverre må vi ofte ty til punkt 3 som egentlig er en dårlig løsning. Men det gjør det ikke mindre nødvendig å bruke hørselvern. Videre skal man være klar over et faresignal: Om larmen ikke plager en noe særlig, kan det være det første tegn på nedsatt hørsel. Så moralen må være at en skal bruke hørselvern aktivt allerede i ung alder. Men det er aldri for sent å begynne å bruke det.

E. Solli

Gamle gruver i Vennesla

Pensjonert cellulosemester Gunnar Høland erindrer og foreskriver hvordan livet kan forlenges med svoveldioksyd og selen.

Det har i høst i «Vennesla-Posten» vært skrevet en del om gammel gruve-drift i Vennesla. Det er Vennesla Historielag som har interessert seg for det.

Jeg kom da til å minnes en sak som Hunsfos Fabr. ble interessert i, og som fikk kjedelige følger for cellulosefabrikken – som i den tid det hendte brukte kalkstein (kalsium) som base i kokesyren.

Det var en vognmann Paulsen som tilbød fabrikken billig kalkstein, og prøvene han viste så ut til å være brukbare. Dette hendte i depresjonsårene rundt 1930, og da kalksteinen var billig ble det handel av det.

Vognmann Paulsen (han bodde forresten bak den store papirbua ved Vikeland stasjon) hadde hest og kjørte selv kalksteinen frem til Hunsfos.

Syretårnernes endelikt. Hvor er nissen som var her hver jul?
Han laget som regel klabb og babb.

En av gruvene han tok ut steinen fra har jeg sett. Den lå på vestsiden av Jorvannet på grensen mellom Vennesla og Tveit.

Med den «lokale» steinen gikk det bra en stund (noen uker), men så sa det stopp. Tårnene med kalksteinen tettet seg av grus, og svovelovnen, hvori det var flere hundre kg brennende svovel, spydde ut gass til den etter hvert sluknet.

Det ble en stor jobb å få rengjort tårnene igjen. Det var 3 tårn i bruk av gangen, og det var flere rister i hvert tårn. Dette ble slutten på å bruke lokal kalkstein.

I 1930-årene var det også en kampanje for å bruke norske varer, og på Hunsfos og andre cellulosefabrikker gikk de over til å bruke svovel fra Orkla Gruver i Trøndelag. Til da var det brukt amerikansk og italiensk svovel som var meget ren.

Syren som ble fremstilt var normal, men det viste seg at når kokesyren ble varmet opp til ca. 110° på kokekjele-ene ble den som «blåbærsaft», og en fikk svartkok. Det viste seg at svovellet inneholdt små mengder Selen som gjorde at syren spaltet seg ved ca. 110°. Den saken ble løst ved at gassen før den gikk inn i tårnene ble vasket med svovelsyre.

I disse dager er det en kampanje for å få folk til å spise litt Selen (Se). Det er en mangel i kosten, påstås det. Faktum er at to av de som arbeidet i syrehuset i 1920 – 30 årene ble 93 år gamle, den tredje omkom ved en ulykke i papirfabrikken. Mye gass fikk de i seg i det gamle syrehus og sikkert litt Selen – så folkens: Bli gammel ved Selen.

Hilsen Gunnar.

Vi takker Gunnar som har vanskeligheter med å se og allikevel klarer å skrive. Vi oppfordrer ham til å komme med flere innlegg.

Red.

Modellbane med landskap hjemme hos familien Witt

Tekst og foto Reidar Liane.

Herbert Witt og hans sønn Hans Petter har bygging av jernbane og landskap som hobby. Dette er en hobby som begge kan kose seg med – ung som gammel – noen generasjonskløft eksisterer ikke.

Det hele startet for 3 år siden, da Hans Petter fikk et enkelt modellsett i julegave. Tanken om å bygge ut dette kom fort – og fra tanke til handling tok det ikke lang tid.

I dag står det et bord ca. 110 x 230 cm – og utbyggingen fortsetter. Til nå har de ca. 10 meter skinnegang, og 2 togsett kan kjøres samtidig mens et står på et «blindspor».

Planlegging av et slikt anlegg fordrer fantasi, både til utforming og til materialvalg. Alt kan kjøpes ferdig, men å lage det selv er morsomt og gjør hobbyen mer interessant. Til bygging av landskapet har Herbert benyttet trelist, fluenetting, papirmasse (avispapir og lim), grasmatte og bark. For å få fram de naturlige fargene bruker han vannfarger.

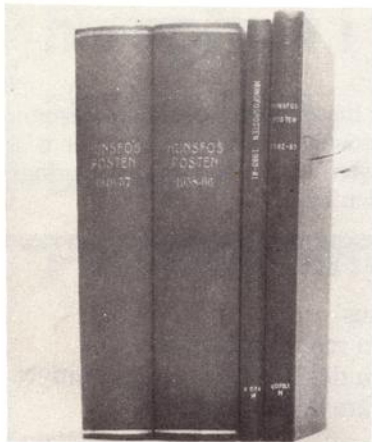
Under planleggingen er det en god hjelp å ta en titt i div. blader og tidskrifter. Dette kan gi mange nyttige ideer. En bør også ha i tankene en fremtidig utvidelse slik at det hele harmonerer.

Hans Petter har størst moro når han kan kjøre togene, mens Herbert er i sitt ess når nye landskap skal formes eller når alle ledninger skal kobles riktig sammen.

Begge mener at alle som har tilstrekkelig tålmodighet kan lage dette. Det er en rimelig hobby når en er oppfinnsom og bruker billige materialer. En kan starte i det små og kjøpe de enkelte ting som trengst etter som anlegget vokser. En ting er sikkert: Dette er en hobby til glede for både far og sønn.

Noen husker kanskje at familien Witt for noen år siden var gjenstand for omtale i forbindelse med «Hunsfospostens familie». Herbert kom til Vennesla på frierfotter iført lakksko i snesludd. Bakken opp til hans fremtidige svigerforeldre var glatt og slappsete. Selv om han dengang gikk dyktig i vannet, så har alt gått bra senere. Men at han skulle bli lykkelig jernbanebygger sammen med sin sønn tenkte han neppe på dengang han første gang stiftet bekjentskap med gulfent snøslaps i Norge.

STATSMINISTER GERHARDSEN PÅ HUNSFOS

Hunsfos Fabrikker hadde forleden en celebrer gjest, idet statsminister Einar Gerhardsen, som var i Vennesla i forbindelse med bruponen forut for begivenheten, avla fabrikken et besøk.

Statsministeren ble hentet i Kristiansand med en av bedriftens biler og la for dagens tor interesse under omvisningen.

Historie

Hunsfosposten for 25 år siden

På terskelen til et nytt år kunne direktør Gunnar Borgen konstatere at man i 1960 hadde gjennomført en pen produksjonsøkning. Man hadde aldri tidligere hatt så mange prosjekter under utførelse på samme tid. Dette hadde medført et uhyre press, særlig på den tekniske etat og på verkstedet, som hadde gjort et utmerket arbeid. Til de gledelige ting som hadde skjedd var overgangen til den nye kokemetode for cellulose som på lengere sikt skulle bety at vi burde kunne få dekket vårt tømmerbehov fullt ut. Av mindre hyggelige natur var økning av tømmerprisen på ca. 10%, og kubb som var sikret for 1961 var gått opp med ca. 30%.

Arbeiderforeningen hadde satt i gang B-studieringer på Hunsfos hvor aktuelle spørsmål ble tatt opp, bl.a. i forbindelse med Arbeidervernloven, Arbeidstvistloven og Hovedavtalen.

Dir. Lindseth meddelte på produksjonsutvalgsmøte at på grunn av overgang til løvved og furu som ikke kunne fløtes, måtte tømmertransporten reorganiseres. En måtte basere seg på et forbruk av 350.000 kbm. Av nyanlegg ble nevnt flissiloanlegg, syretank, centricleaner-anlegg i sileriet, ny koker og et nytt sett slipeapparater.

Under bygging av det nye papirlageret deiset en av de svære betongbjelkene i bakken fra stor høyde og knuste et par andre. Uhellet medførte en kjedelig forsinkelse i fullføringen av vestre ende av det nye papirlageret.

Hengebrua over til Moseidmoen ble fjernet. Den kom i veien for transporten fra det nye lageret.

Overingeniør Schøpp, tømmerseier Holmsen og transportsjef Løvland reiste på en rundtur i Sverige og Finland for å studere de metoder som treforedlingsbedriftene anvendte for håndtering av sitt råstoff.

Alf Hodnemyr overtok som formann i Bedriftsidrettslaget etter Bjørne Grundetjern. Laget innførte skaderstatning.

Hvor gløgg er du?

En flaske med kork koster kr. 8,50. Flasken koster kr. 8,- mer enn korken. Hvor mye koster korken?

På torvet i en liten by lå det to gamle hus. Det ene var 190 år eldre enn det andre, noe man lett kunne overbevise seg om, for på begge hus var det anbrakt en plate med året da huset ble bygd. En gang da husene skulle pusses opp, ble begge platene tatt ned. Da man satte dem opp igjen, ble begge platene snudd uten at noen på noe tidspunkt la merke til det. Når ble husene bygd?

Da kontorsjef Madsen reiste på forretningsreise til utlandet, glemte han å gi kontordamen nøkkelen til firmaets postboks. Da han tilfeldigvis fikk posten ettersendt, skjønte han grunnen og sendte straks nøkkelen hjem. Men han fikk fremdeles ikke ettersendt post. Hvorfor ikke?

Det lå en damper på havnen. Fra relingen gikk det en leder ned til vannflaten. Det var 28 trinn i denne stigen

og 25 cm mellom hvert trinn. En dag steg vannet fire meter. Hvor mange trinn var det nå mellom relingen og vannflaten?

To ryttere inngikk en dag et usedvanlig veddemål. De avtalte at den som eide den hesten som kom sist hjem i stallen, skulle ha hundre kroner av den andre. Det knep med å få avgjort hvem som skulle ha de hundre kronene etter som begge lenge holdt hestene sine tilbake. Men plutselig fant de på en utvei og fikk avgjort veddemålet. Hvordan?

To kvinner satt i selskap med sine mødres menn, sine fedre, sine stefedre og sine barns fedre. Hvor få personer kan selskapet ha bestått av?

To fedre og to sønner var på jakt og skjøt tre harer. Disse harene delte de slik at hver fikk en hel hare. Hvordan kunne det gå til?

Svar finnes på side 4

TAKK

Norman Voreland ber oss overbringe en takk for blomster fra bedriften og for gave fra arbeidskameratene i anledning 60 års dagen.

KAN DU HJELPE?

Skytterlagets gevær nr. J.G.A. 901658 er bortkommet. Kan du være behjelpelig med å oppspore det?

HBIL

HBIL 40 år 1986 –

og det må feires. Alle ansatte og pensjonister med ledsagere er velkomne fredag 11. april i Ungdomslokalet.

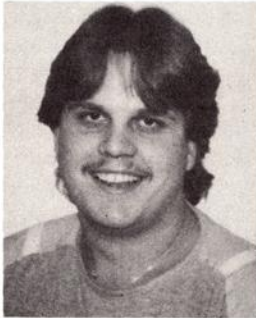
Reserver dagen!

Resultat av konkurransen utlyst i forrige nr.

Juryen – bestående av tilfeldig valgte 3 kvinner og 2 menn – har hatt en meget vanskelig jobb. De fire besva-

relser samlet inneholder alle åndslivets syv hovedverdier: «Poesi, Fornuft, Forstand, Barnslighet, Aaben-

het, Reveklær» – for å sitere Aasmund Olavsson Vinje. Men hvem er best? Juryen våger å gjøre graderingen nedenfor.

Morten Aslaksen
1. pris.

RENHET

Snø
– et rent hvitt teppe
som dekker vår jord
– vår skitne jord.

Jesus
– en ren, hvit mann
som dekker over våre gjerninger
– våre skitne gjerninger.

Morten Aslaksen

Unni Aslaksen
2. pris.

VEKT-PROBLEMER

Min venninne er tynn som en sild,
drikker sjokolade med boller til.
Ja, verden den er så urettvis.
Jeg lever på klibrød og japansk ris
og ligner en kjempe tønne.
Hvem kan slikt noe skjønne?
Å, som jeg misunner min venninne.

Min venninne kjøper lekkert moderne tøy.
Ruter og farger som er kjempe gøy.
Mens jeg som er stor og svær,
må nøyes med grå og sorte klær.
Hun blir kalt et lekkert kjei.
Tjukke-bolla de kaller meg.
Å, som jeg misunner min venninne.

U. A.

Ole Jakob Tharaldsen
3. pris.

På Hunsfos æ mi gla i arbeidsplassen vår.
Mi he vist at mi vil kjempe for å vise at det går.
Te våren blir mi hondre,
å det ville mæ forondre
om han ikkje svive videre i enda hondre år.

Ole Jakob Tharaldsen.

Morten Aslaksen har også levert et annet godt dikt som vi vil ta med i neste nr.

Hvem kan skrive den beste Hunsfos-sang?

I forbindelse med Hunsfos' 100-års jubileum til våren vil vi ha behov for en god Hunsfos-sang, og det utlyses derfor til en konkurranse om de beste forslag.

Det er utarbeidet følgende regler for konkurransen:

1. Deltakerkretsen ønskes begrenset til de ansatte, deres ektefeller/samboere og barn samt pensjonistene.
2. Bidrag sendes til Bjørn Larssen senest 31. januar 1986 i lukket konvolutt merket sangkonkurranse og med tydelig angivelse av innsender og vedkommendes tilknytning til Hunsfos på konvolutt.

Eksempel: Fru NN,
gift med MN,
maskinfører PM 5
adresse.)

Innholdet i konvolutt må være nøytralt, dvs. uten angivelse av navn.

3. Det er opprettet en jury med følgende sammensetning:
Egil Flaatin,
Thorbjørn Olsen og
Thor Olsen.

Verken jurymedlemmene selv eller deres familier kan delta i konkurransen.

4. Juryen vil bli presentert for samtlige bidrag på anonymt basis, dvs. de vil ikke vite hvem som er innsender.

Juryen har så til oppgave å utvelge det forslag blant de innsendte bidrag som etter deres oppfatning er det beste til å bli anvendt som Hunsfos-sang ved 100-års jubiléet og senere.

5. Vinneren mottar for dette en 1. premie til en verdi av: **Kr. 5.000,-** og overdrar samtidig alle rettigheter for sangen til Hunsfos Fabrikker.

Dersom juryen finner andre gode bidrag, har den anledning til å utdele både en 2. og 3. premie til en verdi av henholdsvis **kr. 2.000,-** og **kr. 1.000,-** mot å overta rettighetene.

6. Juryen står helt fritt i sin vurdering, og dersom det ikke mottas forslag som skjønnes anvendelige, har den rett til å avlyse konkurransen.

7. Eventuelle tvilsspørsmål i forbindelse med konkurransen avgjøres av selskapet.

Dette er reglene, og deretter noen tips:

- Dette skal være en sang om og hyllest til Hunsfos Fabrikker, og for at den skal bevare sin aktualitet bør den neppe inneholde personnavn.

- Som stikkord for sangen kan nevnes:

Vennesla-bygda, Hunsøya og Otra
Gode og dårlige tider
Jobbing dag og natt
Hunsfos-ånden
Godt kameratskap – felles mål
Produktene våre
Fremtiden, årene som kommer
osv. osv.

- Sangen bør være lettsunget, melodios, gjerne litt fengende og ikke for lang. Kjente melodier kan gjerne anvendes.

En ny melodi ville selvsagt sette en ekstra spiss på det hele. Her må det innsendes et innspilt kassettbånd, så juryen umiddelbart kan høre hvordan sangen lyder. Videre tekst og eventuelt også noter til sangen.

Vi ser frem til en jul med meget sang her i Vennesla!

Bjørn Larssen

